

sa nămaî eî pričepur̃; dar Magdalena nă pričepă, çî se zîtă la Iisusă kă temere, mi'la întrebă:

— Çe sunî, Doamne Iisuse?

— Aunteantă mi vei vedea, zisse Iisusă kă înpistare; mi çî daș kăvîntăă meă, kă mă voiă arpăta întliă çie, viată păktăoasă, spre a-çî respăti dăprea cea mare pe kape te voiă face să sșferi.

— Nă încellegă, zisse Magdalena; dar n'amă trebăinçă să încellegă, fiindă-kă amă kredinçă în tine, Doamne.

Iisusă netpekă zioa de sămbătă kă Marta, Magdalena mi Lazară; dar îî dimineaça dăminichei, se păsse pe dărmă. Nămărăă çelă mare ală streiniloră çei çe veniă neîncetată în Betania pesnîdisseră sromotăă desupe intrărea sa în Ierusalimă, mi îmbrînçisseră afară din porçî toată măçimea poporăă.

Lazară adăssesse șnă kalăă lăi Iisusă, dar Iisusă pesnănsesse:

— Kalăăă e simbolăăă pesbelăăă, mi eă nă viă să adăkă pesbelăăă, çî pachea; pe lîng' ațeasta, în satăă Betfaçe m'aunteantă vita pe kape voiă a înkălăka.

Și se păsse cară pe dărmă.

Kăndă veniă în faga satăă Betfaçe, elăă kîmăă doî dintre disçinăi sei, mi le zisse:

— Merçei în satăă ațeasta kape e înaintea voastră; akolo veçi ația o asină mi șnă asină: adăçei-mi-î aci.

— Dar daka prăpietarăă nă ne va lăssa